

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

NEMA SE ŠTA REĆI ŠTO NEKI SAN VEĆ SANJAO NIJE

A Noć!
Nije upitna boja.
Ona ima
stado čitavo
korone šarenih bivstva
jednoću svog razlitka

Daleko seže pamćenje. Vjerno
Svjetlu prapočetka. Datom obećanju
I evo kako se iz crne rupe
odlaže košulja Bîtka. Počinje bajaranje

Bíće se, zapitno, ne plaši noći
I njena boja
sabir svih boja dneva
znalcu je spokoju slična
nikako kraju

Nema se šta reći
što neki san već sanjao nije
Samo se u patnji istinska
zbiva sudbina. Patnja se zbiva

Mrka se kuća Bîtka
gradi svaki dan
i svaki dan je razgrađuje obilje
šarenih varki
rasuto stado Iststva

(Sarajevo, novembar/studeni, 1985.)

P.S.: Ova pjesma bila je prvi plamen pune svijesti u toku post-zatvorskog oporavka od 73-dnevnog štrajka glađu, okončanog 27. rujna/septembra 1985. po oslobađanju iz robijašnice u Foči.

Otkrovenje!